

LBRIS

We know
books

BĂTĂLI HARTĂ CU HARTĂ

CUVÂNT ÎNAINTE DE
PETER SNOW

LITERA
București

LIBRIS 10

We know
books

ÎNAINTE DE 1000 D.HR.

12	Înainte de 1000 d.Hr.	24	Grecii antici în război	36	Alesia (52 î.Hr.)	46	Ctesiphon (363 d.Hr.)
14	Qadeş (1285 î.Hr.)	26	Issos (333 î.Hr.)	38	Legiuni romane	47	Adrianopol (378 d.Hr.)
16	Care de luptă în război	28	Gaugamela (331 î.Hr.)	40	Actium (31 î.Hr.)	48	Yarmuk (636 d.Hr.)
18	Maraton (490 î.Hr.)	30	Armata lui Alexandru	42	Pădurea Teutoburgică (9 d.Hr.)	50	Tours/Poitiers (732 d.Hr.)
20	Termopile (480 î.Hr.)	32	Capul Encomus (256 î.Hr.)	43	Stâncile Roşii (208 d.Hr.)	51	Lechfeld (955 d.Hr.)
22	Salamina (480 î.Hr.)	34	Cannae (216 î.Hr.)	44	Războiul în China antică	52	Catalog: Înainte de 1000 d.Hr.

CUPRINS

Penguin
Random
House

Battles Map by Map

Copyright © 2021 Dorling Kindersley Limited

O companie Penguin Random House

Copyright cuvânt înainte © 2021 Peter Snow

DK LONDRA

Editor senior Hugo Wilkinson

Editori Tom Booth, Polly Boyd

Editor asistent Michael Clark

Redactor-şef Angeles Gavira Guerrero

Editor artistic principal Duncan Turner

Editor artistic senior Sharon Spencer

Director design Sophia MTT

Design supracopertă Surabhi Wadhwa-Gandhi

Editor artistic Michael Duffy

Director artistic Karen Self

Director design Phil Ormerod

LBRIS

54

1000–1500

56	1000–1500	78	Imperiul Mongol
58	Hastings (1066)	80	Lacul Peipus (1242)
60	Normanzii	81	Ain Jalut (1260)
62	Manzikert (1071)	82	Crécy (1346)
64	Asediul Ierusalimului (1099)	84	Cavaleri și arcași
66	Legnano (1176)	86	Kosovopolje (1389)
68	Dan-no-Ura (1185)	88	Grunwald (1410)
69	Hattin (1187)	90	Azincourt (1415)
70	Arsuf (1191)	92	Asediul de la Orléans (1428–1429)
72	Cruciați și sarazini	94	Arme de foc
74	Las Navas de Tolosa (1212)	96	Căderea orașului Constantinopol (1453)
75	Muret (1213)	97	Cucerirea Granadei (1492)
76	Liegnitz (Legnica) (1241)	98	Catalog: 1000–1500

We know books

100

1500–1700

102	1500–1700	122	Galere și galioane
104	Asediul de la Tenochtitlán (1521)	124	Hansando (1592)
106	Conchistadorii	125	Sekigahara (1600)
108	Pavia (1525)	126	Samurai și shoguni
110	Panipat (1526)	128	Muntele Alb (1620)
112	Mohács (1526)	129	Asediul de la Breda (1624)
114	Armata otomană	130	Breitenfeld (1631)
116	Asediul Maltei (1565)	132	Război cu lănci și muschete
118	Lepanto (1571)	134	Naseby (1645)
120	Armada spaniolă (1588)	136	Asediul Vienei (1683)
		138	Catalog: 1500–1700

DK INDIA

Editor senior Dharini Ganesh
Editori Ishita Jha, Priyanshi Narain
Coordonator cercetare iconografică Sumita Khatwani
Director cercetare iconografică Tayyaba Khatoon
Director editorial Rohan Sinha
Editor artistic senior Sudakshina Basu
Director editorial Glenda Fernandes
Director design Māavika Talukder

Editor artistic senior Vaibhav Rastogi
Editor artistic de proiect Anjali Sachar
Editori artistici Mindushmita Bose, Rabia Ahmad
Cartografi seniori Subhashree Bharati, Mohammad Hassan
Cartograf Ashif
Director cartografie Suresh Kumar
Designer senior supracopertă Suhita Dharamjit
Designeri seniori DTP Harish Aggarwal, Vishal Bhutta
Designer DTP Nityanand Kumar

COBALT ID

Designer Darren Brand
Director artistic Paul Reid
Director editorial Marek Walsiewicz

CUVÂNT ÎNAINTE

Peter Snow CBE

CONSULTANT

Philip Sabiri,
 profesor de studii strategice,
 Kings College, Londra

AUTORI

Tony Allan, Kay Ceitel, R.G. Grant,
 Philip Parker, Dr Arrigo Velicogna

LBRIS

140

We know
books

1700–1900

142 1700–1900	156 Armata Americi	172 Napoleon și armata sa	186 Gettysburg (1863)
144 Blenheim (1704)	158 Fleurus (1794)	174 Leipzig (1813)	188 Königgrätz (1866)
146 Poltava (1709)	159 Bătălia Piramidelor (1798)	176 New Orleans (1815)	190 Sedan (1870)
148 Progrese în războiul de asediu	160 Marengo (1800)	178 Waterloo (1815)	192 Little Bighorn (1876)
150 Plassey (1757)	162 Trafalgar (1805)	180 Balacava (1854)	193 Isandlwana (1879)
151 Leuthen (1757)	164 Flota lui Nelson	181 Solferino (1859)	194 Adowa (Adua) (1896)
152 Câmpiile lui Abraham (1759)	166 Austerlitz (1805)	182 Antietam (1862)	195 Omdurman (1898)
153 Bunker Hill (1775)	168 Talavera (1809)	184 Arme ale Războiului Civil American	196 Revoluția puterii de foc
154 Saratoga (1777)	170 Borodino (1812)		198 Catalog: 1700–1900

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Bătălii
Hartă cu hartă

Copyright © 2022 Grup Media Litera
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză
Gabriel Tudor

Editor: Vidrașcu și fiili
Redactori: Sabina Florescu, Ilieș Căpeanu
Corector: Georgiana Enache
Prelucrare copertă: Vlad Panfilov
Tehnoredactare și prepress: Marin Popa

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Bătălii hartă cu hartă / cuv. înainte: Peter Snow –
București: Litera, 2022
ISBN 978-606-33-8735-7
I. Snow, Peter (pref.)

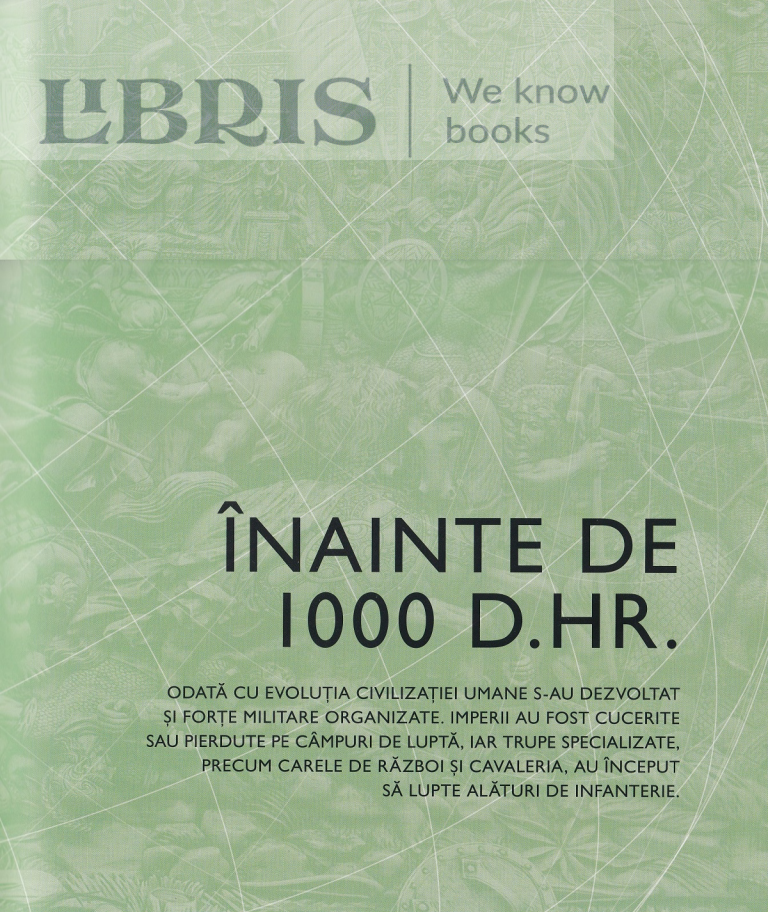
LIBRIS

200

We know
books

1900-PREZENT

202 1900-prezent	224 Amiens (1918)	244 Asediul Stalingradului (1942-1943)	262 Ofensiva Tet (1968)
204 Spion Kop (1900)	225 Varșovia (1920)	246 Tancuri în al Doilea Război Mondial	264 Războiul de Yom Kippur (1973)
205 Tsushima (1905)	226 Avioane militare timpurii	248 Debarcările din Ziua Z (1944)	266 Furtună în Deșert (1991)
206 Epocă a cuirasatelor	228 Ebru (1938)	250 Iwo Jima (1945)	268 Arme inteligente
208 Tannenberg (1914)	230 Evacuarea de la Dunkerque (1940)	252 Căderea Berlinului (1945)	270 Războiul din Irak (2003)
210 Marna I (1914)	232 Bătălia Angliei (1940)	254 Epoca nucleară	272 Catalog: 1900-prezent
212 Gallipoli (1915)	234 Război strategic	256 Inchon (1950)	
214 Verdun (1916)	236 Pearl Harbor (1941)	257 Dien Bien Phu (1954)	274 Glosar
216 Război chimic	238 Midway (1942)	258 Revoluție și război	276 Indice
218 Iutlanda (1916)	240 Război de portavoane	260 Războiul de Șase Zile (1967)	286 Mulțumiri
220 Somme (1916)	242 El Alamein II (1942)		
222 Passchendaele (1917)			

LEBRIS

We know
books

ÎNAINTE DE 1000 D.HR.

ODATĂ CU EVOLUȚIA CIVILIZAȚIEI UMANE S-AU DEZVOLTAT
ȘI FORȚE MILITARE ORGANIZATE. IMPERII AU FOST CUCERITE
SAU PIERDUTE PE CÂMPURI DE LUPTĂ, IAR TRUPE SPECIALIZATE,
PRECUM CARELE DE RĂZBOI ȘI CAVALERIA, AU ÎNCEPUT
SĂ LUPTA ALĂTURI DE INFANTERIE.

△ Sfinx egiptean

Sfinxul datează din timpul domniei lui Ramses al II-lea (1279–1213 î.Hr.), a cărui bătălie contra hitiților la Qades, în 1274 î.Hr., a implicat vaste unități de care de luptă de ambele părți.

ÎNAINTE DE 1000 D.H.R.

Perioada până la 1000 d.Hr. a văzut apariția războiului organizat. Treptat, armatele au crescut, iar soldaților pedestri li s-au alăturat cavaleria și alte unități. Cele mai mari state au dezvoltat armate profesioniste, dar au fost constant provocate de forțe mai noi, care foloseau arme, tactici și modele de organizare inovatoare.

Asimilarea orașelor din Mesopotamia pe la 3000 î.Hr. a creat nevoia unor războinici specializați, care să le apere de invadatori. Până în 1500 î.Hr., unele orașe-stat deveniseră imperii și începuseră să lupte pentru expansiune teritorială. De exemplu, egiptenii și hitiții au concurat pentru supremație. Foloseau care de luptă ce ofereau o mai mare mobilitate în bătălie. Câteva secole mai târziu, progresele din domeniul metalurgiei au dus la răspândirea armelor de fier, mai eficiente decât săbiile din bronz. Asirienii au dezvoltat primele mașinării de asediu pe la 800 î.Hr., transformând și cele mai solide ziduri de cetăți în construcții vulnerabile.

De la miliții cetățenești la soldați profesioniști

Imperiile creșteau, dar cel mai mare dintre ele, Imperiul Ahemenid, a fost învins de orașe-stat grecești mult mai mici. Hopliții greci – infanterie gree formată din cetățeni – purtau surle lungi și luptau în formațiuni dreptunghiulare compacte, numite falange, reușind să oprească două invazii persane în secolul V î.Hr. Această tactică a stabilit modelul războaielor din estul

▷ Moartea unui împărat roman

Această icoană ceptă prezintă o viziune a Sf. Mercurie în care martirul creștin de secol III îl ucide pe împăratul păgân Iulian Apostatul, înfrângând moartea lui ca o justie divină.

Mediterranei pentru trei secole. Perfecționată de regele macedonean Alexandru cel Mare, falanga a fost abil combinată cu cavaleria și infanteria ușoară, permițându-i acestuia să cucerească Imperiul Persan într-o serie de campanii între 334–323 î.Hr. În ciuda îmbunătățirilor, falanga macedoneană a fost neputincioasă în fața celei mai noi puteri militare din bazinul Mediteranei – armata romană.

În secolul IV î.Hr., romanii au combinat agresiunea politică cu tactici de infanterie și luptă corp la corp, cucerind mai întâi Peninsula Italică, apoi întreaga regiune mediteraneeană. Legiunile romane nu erau de neînving, dar au devenit mai

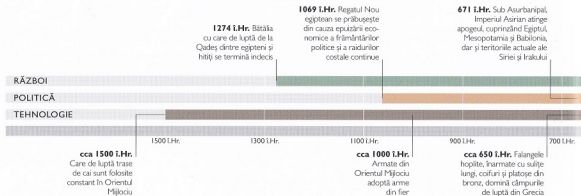
bine instruite și profesioniste, anexând provincii de la Britannia, în nord, la Siria, în est, și înabșind aproape orice opoziție. Treptat a devenit clar că apărarea lungilor granițe ale imperiului împotriva barbarilor nu putea fi susținută.

Câmpuri de luptă în schimbare

China a devenit un stat unificat în 221 î.Hr. și a cunoscut o evoluție similară. Războiul intern din anii precedenți strânsese armate vaste, incluzând mulți infanteriști și arbaletieri, dar și forțe navale semnificative, și adusese în atenție strategia inteligentă. La frontierele nordice, chinezii s-au confruntat cu presiunea exercitată de triburile nomade Xiongnu, ai căror arcași călare îi făceau

NAȘTERE A RĂZBOIULUI

Războiul organizat își are originile în Africa și în Orientul Mijlociu antic, unde egiptenii au luptat pentru a-și extinde imperiul și a zdrobi state rebelе. Ulterior, apariția armelor din fier a crescut eficiența războiului. Formațiunile de infanterie masive au fost perfecționate de romani, creând un imperiu care s-a prăbușit abia sub loviturile triburilor germanice în 476 d.Hr. Secolul VIII d.Hr. a văzut expansiunea chineză și francă, dar și primele invazii vikingе în Insulele Britanice.

<1 Corăbii lungi vikingie

Navigatori vikingi și-au folosit corăbiile lungi rapide pentru a-și transporta armatele pe distanțe lungi de-a lungul coastelor sau în amonte. Pe lângă folosirea lor în raiduri și invazii, vikingii puteau adesea săruti navele între ei.

We know books

„Nu am venit să port război împotriva italicilor, ci să-i ajut pe italicii în fața Romei.”

HANNIBAL BARCA, 217 î.Hr.

inamici redutabili. În anul 620, Imperiul Bizantin, succesorul Romei în răsărit, a pierdut o mare parte a teritoriilor sale în fața armatelor arabe unite de noua religie a islamului. Foarte mobile și experimentate în raiduri scurte, aceste forțe s-au adaptat curând tacticilor necesare în formațiunile armate mari. Populațiile cucerite de ele, precum persii sau unele triburi turcice, au devenit o sursă de recrutări pentru statele arabe, oferindu-le un avantaj în fața rivalilor.

Dacă Imperiul Bizantin a reușit să supraviețuiască, Imperiul Roman de Apus s-a deteriorat, până în secolul VI fiind înlocuit de mici state germanice succesoare. Inițial, aceste state au păstrat etosul unor bande războinice nomade, conceptualizând războiul ca o înclăștare cu topoare și sulite până când una dintre părți fugea. Dar, treptat, au dezvoltat forțe semipermanente sofisticate.

Adoptarea scărilor la sa în Europa Occidentală, pe la 800 d.Hr., a crescut stabilitatea călăreților și a întărit dominația în creșterea a cavaleriei grele în vremea în care infanteriștii disciplinați deveniseră tot mai rari. Acești călăreți au fost predecesorii cavalerilor care vor constitui coloana vertebrală a armatelor prin secolul XI.

Armatele au continuat să înfrunte noi valuri de invadatori, precum maghiarii din Ungaria și vikingii din Scandinavia. Totuși, pe la 1000 d.Hr., state mai centralizate, capabile să reziste invaziilor, s-au consolidat în Europa.

D- Împăimântarea Romei

Fresca de secol XVII prezintă pe cartaginez traversând Alpi în 218 î.Hr. În al Doilea Război Punic împotriva Romei. Liderul cartaginez Hannibal a folosit elefanții de război pentru a intimida soldații și caii romani.

490 î.Hr. Hopliții atenienși înving o armată persană mult mai mare la Maraton, punând capăt primei invazii a Persiei în Grecia

216 î.Hr. Generalul cartaginez Hannibal înfrânge legiunile romane la Cannae în al Doilea Război Punic

622 d.Hr. Profetul Mahomed fuge de la Mecca la Medina, marcând începutul epocii islamice și al unei perioade de cuceriri arabe

634 d.Hr. Armate musulmane îi înfrâng pe bizanții la Yarmuk, putând apoi să cucerească Siria și Palestina și pândind calea pentru ocuparea Africii de Nord

751 d.Hr. Armatele dinastiei chineze Tang sunt învinse de armata abbasidă pe râul Talas, marcând sfârșitul expansiunii chineze la vest de Asia Centrală

793 d.Hr. Primi navigatori vikingi atacă Anglia; începutul unei perioade de 250 de ani de atacuri asupra coastelor nord-vestice ale Europei

CARE DE LUPTĂ ÎN RĂZBOI

Carele de luptă au dominat războaiele purtate de primele civilizații între 1800–1600 î.Hr. și au continuat să fie folosite multe secole, în special până în secolul III î.Hr., de diferite culturi, de la lumea celtă și Cartagina la India și China.

Δ Forțe asiriene

Acest basoreliev de secol VII î.Hr. înfățișează o scenă din bătălia de la Til-Tuba (cca 650 î.Hr.). Războinici de elită ai armatei asiriene pot fi văzuți într-un car de luptă.

Care trase de onagri (măgari sălbatici asiatici) și boi au fost folosite pentru prima oară pe teritoriile actuale ale Europei și Orientului Mijlociu pe la 2500 î.Hr., iar odată cu ele au apărut și primele care de luptă. Totuși, abia pe la 1800 î.Hr., odată cu domesticirea cailor și inventarea roții cu spițe, carele de luptă au devenit cu adevărat eficiente. Create probabil în Asia Centrală, au fost o trăsătură constantă a războaielor purtate în China, India, Orientul Mijlociu, dar și în zona Mării Egee și în centrul Europei.

Apogeul războiului cu care de luptă a fost sfârșitul Epocii Bronzului (cca 1550–

1200 î.Hr.) și începutul Epocii Fierului (cca 1200–550 î.Hr.). Hitiții, mitanni, egiptenii, canaanienii, asirienii și caldeenii au aliniat cu toții armate incluzând mii de care de luptă. Egiptenii și canaanenii preferau carele mai ușoare, trase de doi cai, mai lesne de manevrat, dar care nu puteau găzdui decât un vizitiu și un arcaș. Alte culturi, precum cele din Asiria, Cartagina, India și China, au folosit care mai grele, trase de trei sau patru cai, acestea putând transporta echipaje mai mari, inclusiv sulțiși. De obicei, carele de luptă constituiau forța de atac de elită a oricărei armate și erau susținute de infanterie și apoi de cavalerie.

Δ Cavalerie în ascensiune

Către secolul VIII î.Hr., folosirea carelor de luptă a scăzut, pe când cavaleria devenea tot mai populară pe câmpurile de bătălie. Unitățile de cavalerie erau mai ieftin de recrutat, echipat și antrenat, dar și mai ușor de menținut. Bătălia de la Qarqar, în secolul IX î.Hr., a fost poate ultima în care câmpul de bătălie a fost dominat de care de luptă. Totuși, carele (inclusiv faimoasa versiune cu seceri) au apărut în bătălii multe secole mai târziu, iar cursele de care au devenit mai populare ca sport.

Δ Ușor și rapid

Acest model reprezintă un car de luptă egiptean folosit pe la 1500 î.Hr. Cântărea probabil doar circa 35 kg. Roțile erau plătate către spatele vehicului, oferind o bună stabilitate în momentul tracțiunii.

Faraonul în luptă

Pe un sîrîu din mormîntul faraonului egiptean Tutankhamon (domnie 1334–1325 î.Hr.) suveranul trage săgeți în dușmani din carul său de luptă cu doi cai. Este însoțit de o escortă de infanterie.

CAMPANIA PERSANĂ

Perșii au pornit să invadeze Grecia în 492 î.Hr., dar expediția a fost abandonată după ce o furtună le-a distrus flota. În 490 î.Hr. au încercat a doua oară, conduși de Datis și Artabanes. Au navigat pe o rută sudică spre Eretria și Atena. Eretria a fost distrusă rapid. Armata persană s-a reîmbarcat și a ajuns la Maraton, la 42 km nord-est de Atena.

LEGENDĂ

- Bătălie principală
- Imperiul Persan
- Flotă și armată persane, 492 î.Hr.
- Flotă persană, 490 î.Hr.

VICTORIE RAPIDĂ

Maraton nu a fost o bătălie mare. Desfășurată într-o singură zi, lupta a implicat cca 10.000 de greci, care au înfruntat 25.000 de perși. Grecii victorioși erau hopliți, soldați pedestri cu armură grea, care luptau cu corp la corp într-o formațiune compactă numită falangă. Tactica lor i-a surprins pe adversarii, care preferau lupta la distanță, cu săgeți și sulite. Bătălia le-a adus hopliților reputația de infanteriști de temut.

LEGENDĂ

- Trupe grecești
- FORȚE PERSANE
- Tabără
- Trupe
- Cavalerie
- Flotă

CRONOLOGIE

12 SEPT 490 î.Hr.

13 SEPT 490 î.Hr.

1 GRECII ATACĂ 12 SEPTEMBRIE 490 î.Hr.

Atenienii și aliații lor au luat poziție, blocându-i pe perși pe câmpia litorală. După un impas de câteva zile, Militade a decis să atace. Trupele lui, hopliți înarmați cu sulite și scuturi, au alergat în formațiune strânsă către armata persană, o forță diversă, incluzând aruncători de sulite, arcași și călăreți.

→ Grecii atacă

2 ATAC ȘI CONTRAATAC

Hopliți din centrul liniei grecești s-au dezorganizat, împiedicându-se pe terenul accidentat sub o ploaie de săgeți. Văzând că inamicul șovăie, infanteria perșilor a lansat un contraatac. Încercând să reformeze rândurile falangei, hopliții greci s-au retras.

→ Înmintare a perșilor → Retragere a grecilor

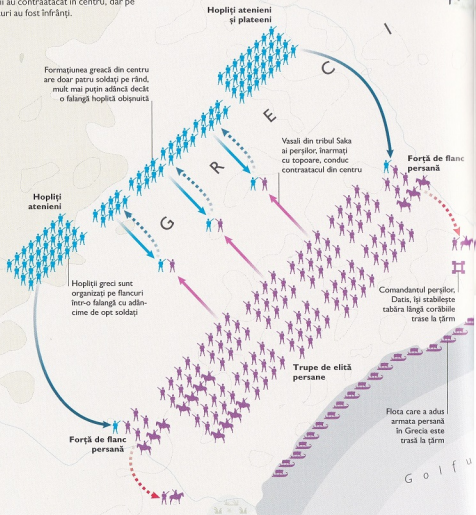
3 GRECII ÎNAINTEAZĂ PE FLANCURI

Perșii i-au împins pe hopliți înapoi în centru. Pe flancuri totuși, masele dense de infanterie grea grecă i-au atacat pe infanteriștii perși inferiori ca pregătire, care s-au desființat pe aripi. Coplesțiți, perșii de pe flancuri au fugit de pe câmpul de luptă.

→ Înmintare a grecilor → Fugă a perșilor

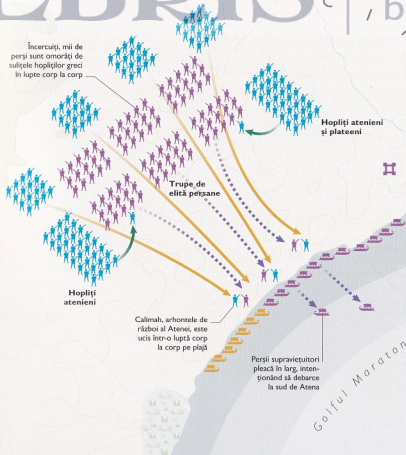
LUPTA ÎNCEPE

Atenienii și aliații lor au intrat în ofensivă, atacându-i în inamicul mult mai numeros. Perșii au contraatacat în centru, dar pe flancuri au fost înfrânți.

INVADATORI ÎNFRÂNȚI

Cu majoritatea armatei persane încercută în luptă, cei care au reușit să scape au fugit spre corăbii. Mulți s-au înecat în mlaștinile din jur.

Mlaștină lăinează câmpul de luptă disponibil la o câmpie între două cursuri de apă

MARATON

În 490 î.Hr., o armată trimisă de regele persan Darius I a invadat Grecia continentală, debarcând la Maraton. Deși erau cu mult copleșiți numeric, soldații orașului-stat Atena și aliații lor din Plateea au luptat curajos cu forța de invazie persană.

La începutul secolului V î.Hr., Imperiul Ahemenid (Persan), aflat în expansiune, controla o întinsă regiune din India de Nord în sud-estul Europei, printre supuși săi numărându-se și grecii ionieni din vestul Anatoliei (azi, vestul Turciei). Orașele-stat grecești Atena și Eretria au sprijinit o revoltă ioniană împotriva dominației persane, care a fost însă zdrobită de regele Darius I în 494 î.Hr. Hotărârea lui Darius de a-i pedepsi pe ateni și pe eretrieni a motivat invazia persană din 490 î.Hr. în Grecia.

Când armata persană a debarcat la Maraton, ateni și eretreni au mărșăluit, comandați de lideri precum Miltiade, pentru a-i înfrunța pe invadatori chiar la locul debarcării. Spartanii,

cei mai militariști dintre greci, au fost chemați să se alăture luptei, dar au insistat că nu pot veni, fiind implicați în ceremonii sacre. Doar micul oraș Plateea a trimis, în ultimul moment, trupe în ajutorul Atenei.

Bătălia este cunoscută în special grație descrierii istoricului grec Herodot, multe detalii fiind obscure, iar altele mitologizate. Se spunea că vestea victoriei grecești ar fi fost dusă la Atena de mesagerul Fidipide, care a alergat fără oprire 42 km, dând numele maratonului modern. Mai curând un pas înapoi decât un dezastru pentru persi, înfrângerea a amănât cu zece ani o invazie de proporții a Greciei.

△ Gărzi de corp ale regelui persan
Detaliu dintr-o frescă din palatul lui Darius din Susa (azi în Iran). La circa vremea: Darius (domnie 522-486 î.Hr.) conducea un procent semnificativ al populației lumii.

5 PERȘII SUNT ÎNVIȘI

Persi au fugit spre corăbiile lor, care au început rapid să iasă în larg. Pe plajă se purta o luptă îndârjită, urmăritorii greci reușind să captureze șapte nave persane. După bătălie, grecii au numărat 6-400 de persi morți rămași pe câmpul de luptă. Surse grecești afirmă că pierderile lor nu au depășit 200 de morți.

- ◆◆◆ Retragere a persilor ◆◆◆ Urmărire a grecilor
- ◆◆◆ Corăbii persane cucerite de greci

4 ÎNCERCUIRE

Hopliti ateni și plateeni de pe flancuri au rezistat tentației de a-i urmări pe infanteriști persi fugari. În schimb, s-au întors și au atacat flancurile expuse ale trupelor persane care înaintaseră spre centrul grec. Amenințați cu încercuirea, persi s-au trezit angajați în lupte corp la corp pentru supraviețuire.

- ◆◆◆ Încercuire a hopliților greci